

Arrest

nr. 73 838 van 24 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tsjadische nationaliteit te zijn, op 2 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Tsjadische nationaliteit te bezitten en te zijn geboren in Moussoro in het noorden van Tsjaad. U behoort tot de Gorane-etnie. Toen u 6 maanden oud was, verhuisden uw ouders naar Saoedi-Arabië. Zij verkregen er een verblijfsvergunning van 2 jaar die verlengbaar was. Uw vader, Omar Issak Garama, ging regelmatig naar Soedan. Hij vervoegde de Tsjadische oppositie. Toen hij in 2008 terugkeerde naar Tsjaad om met de oppositie de hoofdstad in te nemen, werd uw vader tijdens deze aanval gedood. Uw oom langs vaderskant, (S.I.G.), ging – toen het wat rustiger was - het lijk van uw vader ophalen om hem te begraven, maar werd door de autoriteiten gedood omdat ze (onterecht) dachten dat uw oom ook tot de oppositie behoorde, zo niet de oppositie zou vervoegen. Uw oom langs moederskant, Hakeh (T.), informeerde jullie over de dood van uw vader en van uw oom langs

vaderskant. Toen in 2010 uw oom langs moederszijde, Ishak (T.), met uw moeder probeerde om jullie verblijfsvergunning in Saoedi-Arabië te verlengen, bleek dat niet te kunnen omdat uw vader overleden was en u – als oudste zoon – minderjarig was en bijgevolg niet als verantwoordelijke kon worden beschouwd voor jullie gezin. Daarop kregen jullie de melding dat jullie binnen de 3 maanden Saoedi-Arabië moesten verlaten. 5 maanden nadat jullie het bevel hadden gekregen om Saoedi-Arabië te verlaten werd u door de politie gecontroleerd, toen u samen met een vriend – die de auto van zijn vader bestuurde zonder rijbewijs – als passagier in een wagen zat. Men ontdekte dat u en uw familie een uitwijzingsbevel hadden gekregen en u werd in een gesloten centrum opgesloten. Men zei u dat u uw moeder moest bellen, maar in plaats daarvan belde u uw oom langs moederszijde, Ishak (T.). Vanaf het moment dat uw moeder vernam dat ze u hadden opgepakt, verhuisde ze en niemand wist waar ze verbleef. Omdat u minderjarig was konden ze u niet naar Tsjaad repatriëren, zonder toestemming van uw moeder, maar dit had als gevolg dat u in het gesloten centrum moest blijven. Uw oom riep de hulp in van een invloedrijk iemand, met als gevolg dat u als minderjarige toch uw akkoord kon geven om te worden gerepatriëerd. In oktober of november 2010 werd u teruggestuurd naar Tsjaad. U vestigde zich in de hoofdstad N'Djamena bij uw oom langs moederskant, Hakeh (T.), een welgesteld handelaar. Het grote contrast tussen de levensomstandigheden in Saoedi-Arabië en Tsjaad was moeilijk voor u. U ging amper buiten en toen u eens buiten ging werd u aangevallen met een mes en bestolen. Uw oom zag er tegenop om documenten voor u te vragen zodat u naar school kon gaan, gezien u geen enkele band met Tsjaad had en de autoriteiten te veel vragen zouden stellen. Bovendien vreesde u als lid van de familie Garama te worden vervolgd door de Tsjadische autoriteiten, omdat uw vader en oom langs vaderskant al waren vermoord, en u dacht dat de autoriteiten zouden denken dat u uit wraak voor de dood van uw vader ook de oppositie zou vervoegen. Uw oom vond het beter dat u Tsjaad verliet. Hij verkreeg een Tsjadisch paspoort op uw naam en samen met zijn zoon (Abu)Bakar vertrok u vanuit Tsjaad per wagen naar Kameroen en Nigeria. In Abuja nam u een vliegtuig van Ethiopian Airlines dat via Addis Abeba (Ethiopië), Bombai (India) naar Bangalo (India) vloog. U bleef er 3 weken en liet er uw neef (Abu)Bakar achter, omdat die er Engelse les ging volgen. U zette uw reis verder naar Chennai (India), om op 3 oktober 2011 op de luchthaven van Zaventem aan te komen (zie verslagen BN/5032/11 en PA/522/GC, beiden dd. 3 oktober 2011).

B. Motivering

Vooreerst kan worden opgemerkt dat uw asielaanvraag ten opzichte van Tsjaad dient te worden beoordeeld, en niet ten opzichte van Saoedi-Arabië, het land waar u het grootste deel van uw leven heeft doorgebracht.

Er werden u – rekening houdend met uw beperkt verblijf in Tsjaad - enkele praktische vragen gesteld over het land, waar u over het algemeen correcte antwoorden op gaf (gehoor CGVS, p. 13). U gaf ook spontaan informatie over uw etnische groep en de subgroepen (gehoor CGVS, p. 5), over het feit dat Frans gesproken wordt in Tsjaad (gehoor CGVS, p. 5) en over de levensomstandigheden in Tsjaad (gehoor CGVS, p. 9). Bovendien gaf u doorleefde verklaringen over uw status (en die van uw familie) als migrant in Saoedi-Arabië (gehoor CGVS, p. 7) en verklaarde u dat het bijzonder moeilijk – zo niet onmogelijk – is om de nationaliteit van Saoedi-Arabië te verkrijgen (gehoor CGVS, p. 8). U stelde ook dat uw oom voor uw reis naar België een Tsjadisch paspoort verkreeg (gehoor CGVS, p. 12). Bijgevolg kan worden aangenomen dat u de Tsjadische nationaliteit bezit. Overeenkomstig de definitie van de term vluchteling zoals vervat in artikel 1, A (2), van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, en de voorwaarden voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus vervat in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dient elke asielaanvraag, met inbegrip van de vraag tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, beoordeeld te worden ten aanzien van het land van herkomst van de asielzoeker, en slechts ten aanzien van het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef indien het een staatloze betreft. Aangezien u uitdrukkelijk verklaart geboren te zijn in Moussoro (in Tsjaad) (gehoor CGVS, p. 2), van Gorane-origine te zijn (gehoor CGVS, p. 4), de Tsjadische nationaliteit te bezitten (gehoor CGVS, p. 5) en een schoolattest voorlegde waarop staat dat u de Tsjadische nationaliteit bezit, dient uw ingeroepen vrees dan ook beoordeeld te worden ten aanzien van Tsjaad en niet ten aanzien van Saoedi-Arabië. Verder dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde bij terugkeer naar Tsjaad te zullen worden opgesloten en vrijwel zeker te worden gedood (gehoor CGVS, p. 14) door de Tsjadische autoriteiten omdat uw vader tot de oppositie behoorde en u er zeker van bent dat de autoriteiten denken dat u ook bij de oppositie zit (gehoor CGVS, p. 10-11). U verklaarde dat ook uw niet bij de oppositie betrokken oom langs vaderszijde door de autoriteiten werd omgebracht omdat zij veronderstelden dat hij tot de oppositie behoorde/de oppositie zou

vervoegen (gehoor CGVS, p. 4). U verklaarde dat jullie familienaam – Garama - verdoemd is (gehoor CGVS, p. 9-10).

Wanneer u gevraagd werd tot welke oppositie uw vader behoorde, kan u daar volstrekt geen naam op plakken (gehoor CGVS, p. 3 en 10). U stelde gehoord te hebben dat Mohamed Nuur één van de commandanten was van de oppositie, maar er verder niets over af te weten (gehoor CGVS, p. 13).

Gevraagd of u contacten had met de oppositie [in Tsjaad] antwoordde u ontkennend (gehoor CGVS, p. 11). U stelde dat ook uw 4 neven deel uitmaakten van de oppositie (gehoor CGVS, p. 9), maar u verklaarde hen nog nooit te hebben gezien (gehoor CGVS, p. 13). Op de vraag of u – zoals de regering volgens u dacht – zich werkelijk wilde wreken voor de dood van uw vader, antwoordde u ontkennend (gehoor CGVS, p. 11).

Op de vraag of u problemen had met de regering, antwoordde u dat u hen niet bent gaan opzoeken en dat ze niet eens wisten dat u in het land was (gehoor CGVS, p. 11), hetgeen weinig verenigbaar is met de door u ingeroepen 'vrees voor vervolging' of met een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade'.

U stelde verder dat uw familienaam - Garama – risico's inhield, omdat jullie familie verdoemd was en u als drager van die naam vervolgd zou worden. Het is dan ook bijzonder merkwaardig dat u verklaarde dat uw oom een Tsjadisch paspoort op uw naam verkreeg om mee naar Europa te reizen (gehoor CGVS, p. 12). Men zou toch verwachten dat – indien de naam Garama werkelijk verdoemd was – de Tsjadische autoriteiten u geen paspoort op die naam zouden afleveren. Er kan overigens worden opgemerkt dat op de door u voorgelegde kopie van geboorteakte (dd. 20 oktober 2010) en op de scan van de via DHL verstuurde originele geboorteakte (dd. 3 november 2011), de naam Garama niet eens voorkomt.

Uit dit alles blijkt dat u volstrekt geen bedreiging vormde voor de regering, vermits u geen enkel contact had met de oppositie en ook niet de intentie had om de oppositie te vervoegen om de dood van uw vader te wreken. Daarnaast haalt u ook geen enkele concrete aanwijzing aan die erop zou kunnen wijzen dat de regering van Tsjaad u zou zoeken omwille van uw vermeende banden met de oppositie of omwille van de naam Garama die u draagt, vermits u tijdens uw verblijf in Tsjaad van 2010 tot 2011 nooit in contact bent gekomen met deze autoriteiten en zij niet eens wisten dat u in het land was (cf. supra).

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong uit 'vrees voor vervolging' heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit hogervermelde kopie van geboorteakte (dd. 20 oktober 2010) en scan van een andere originele geboorteakte (dd. 3 november 2011) blijkt dat u geboren zou zijn op 17 december 1997. De Voogdijdienst motiveerde echter in haar beslissing dat de discrepantie tussen de door u verklaarde en uit de geboorteaktes af te leiden leeftijd (14) en de leeftijdsbepaling op basis van de medische test 4.20 jaar bedraagt, hetgeen volgens de Voogdijdienst niet als redelijk kan aanvaard worden (zie beslissing Voogdijdienst dd. 18 oktober 2011). Uit uw verklaringen tijdens het gehoor blijkt overigens dat u zelf laat uitschijnen dat men in Afrika geen al te hoge eisen stelt aan de voorwaarden om documenten te verkrijgen (gehoor CGVS, p. 7). In het licht van de resultaten van het medisch onderzoek, kunnen de gegevens op de 2 geboorteaktes – en bijgevolg de authenticiteit en de bewijswaarde ervan voor uw leeftijd - worden betwijfeld. Het door u voorgelegde schooldiploma vormt wel een begin van bewijs voor uw bewering dat u in Saoedi-Arabië studeerde en de Tsjadische nationaliteit bezit.

U legde geen reisdocumenten voor en verklaarde uw Tsjadisch paspoort op aanwijzing van uw oom te hebben vernietigd om te vermijden dat u zou worden teruggestuurd naar Tsjaad (gehoor CGVS, p. 12).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op een schending van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker kan niet akkoord gaan met de argumentatie van het CGVS. In casu vreest verzoeker vervolging door de autoriteiten omdat zijn vader tot de oppositie behoorde en verzoeker ervan overtuigd is dat de autoriteiten menen dat ook hij bij de oppositie zit. Ter staving van zijn bewering, haalt verzoeker het incident aan waarbij zijn niet bij de oppositie betrokken oom langs vaderzijde eveneens door de autoriteiten werd omgebracht omdat zij veronderstelden dat hij tot die oppositie behoorde.

Verzoeker benadrukt dat hij omwille van zijn naam gezocht zal worden door de regering.
Verzoeker wijt zijn gebrekkige kennis aan zijn jeugdige leeftijd en zijn gebrek aan scholing.

2.2.1. Voor de beoordeling van de voorwaarde dat de verzoekende partij de bescherming van het land van nationaliteit niet kan of, uit hoofde van deze vrees, niet wil invoeren, moet de "nationaliteit" begrepen worden als de band tussen het individu en een bepaalde Staat (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés*, Genève, 1979, heruitgave, 1992, § 87). Te dezen blijkt dat verzoekers relaas, gelet op zijn samenhangende verklaringen waaruit blijkt dat hij de nationaliteit heeft van Tsjaad, beoordeeld dient te worden ten aanzien van Tsjaad.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing enerzijds stelt dat verzoeker geen vrees vervolging aantoonde omdat de naam G. niet voorkomt op de twee bijgebrachte geboorteaktes terwijl de beslissing anderzijds verder stelt dat aan de authenticiteit en bewijswaarde van de geboorteaktes kan worden getwijfeld. Aangezien uit de motivering blijkt dat geen (of uiterst minieme) bewijswaarde wordt toegekend aan de geboorteaktes, is het feit dat de naam G. niet voorkomt op deze aktes niet dienstig als argument.

Waar verzoeker benadrukt dat hij omwille van zijn naam een vrees voor vervolging heeft, dient te worden vastgesteld dat hij geen begin van bewijs bijbrengt dat zijn naam de negatieve aandacht van de autoriteiten zou opwekken. Uit de lezing van verzoekers verklaringen blijkt evenmin dat hij in Tsjaad, na zijn terugkeer uit Saoedi-Arabië, problemen heeft gehad die een aanwijzing kunnen zijn van een vluchtelingenrechtelijke vervolging. Behoudens de cultuurverschillen die verzoeker ondervond omwille van zijn jarenlange verblijf in Saoedi-Arabië kan uit zijn verklaringen niet worden opgemaakt dat hij in Tsjaad noemenswaardige problemen ondervond.

In de mate dat verzoeker verwijst naar zijn jonge leeftijd om zijn onwetendheden te verklaren, kan worden opgemerkt dat verzoeker tijdens het interview op het CGVS een aanzienlijke maturiteit en kennis ten toon spreidt. De vastgestelde onwetendheden omtrent essentiële onderdelen van zijn relaas, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing, kunnen *in casu* niet verschoond worden door zijn leeftijd.

De bestreden beslissing vindt, behoudens het hoger gestelde inzake de geboorteaktes, steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt, daar zij niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad tot de zijne gemaakt.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Verzoeker beroept zich voor de subsidiaire beschermingsstatus op dezelfde elementen als deze die hij aanbracht in het kader van de vluchtelingenstatus. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS